

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 251/2010-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. júna 2010 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. V. V., T., zastúpeného advokátom JUDr. P. F., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. BB 3 T 5/09 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. V. V. **o d m i e t a** pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. októbra 2009 doručená sťažnosť JUDr. V. V. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“) postupom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len „špecializovaný trestný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. BB 3 T 5/09.

2. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že na sťažovateľa bola 10. februára 2009 podaná obžaloba na špeciálnom súde, pričom v čase podania sťažnosti ústavnému súdu bolo trestné konanie vedené na špecializovanom trestnom súde v dôsledku prechodu výkonu súdnictva zo špeciálneho súdu na špecializovaný trestný súd v zmysle zákona č. 291/2009 Z. z. o Špecializovanom trestnom súde a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 291/2009 Z. z.“). Sťažovateľ v sťažnosti odkázal na závery ústavného súdu vyslovené v náleze sp. zn. PL. ÚS 17/08, poukázal na relevantné ustanovenie ústavy a zákona č. 291/2009 Z. z., vybranú judikatúru ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva. Podľa sťažovateľa špecializovaný trestný súd v jeho trestnej veci *„kontinuálne pokračoval v činnosti špeciálneho súdu pred začatím hlavného pojednávania, vytýčil hlavné pojednávanie na 16. septembra 2009, ktoré následne otvoril a pristúpil k relevantným úkonom po otvorení hlavného pojednávania a následne hlavné pojednávanie aj odročil na konkrétny termín 9. a 19. októbra 2009“*. Sťažovateľ v sťažnosti tvrdí, že *špecializovaný trestný súd „vytýčením, otvorením a pokračovaním v hlavnom pojednávaní, včítane jeho odročenia v súdnom konaní, ktoré bolo začaté na inom súde, špeciálnom súde porušil moje základné práva upravené ústavou a Dohovorom“*. Tvrdený záver sťažovateľ odvodzuje od toho, že v jeho trestnej veci konal sudca, ktorý nebol na novovzniknutý súdny orgán pridelený Súdnou radou Slovenskej republiky (ďalej len „súdna rada“), ale zákonom č. 291/2009 Z. z., a tiež nebol určený podľa rozvrhu práce, ktorý by bol v súlade so zákonom.

3. Sťažovateľ preto navrhol, aby ústavný súd vydal tento nález:
„1. Postupom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. BB 3 T 5/09 bol porušený čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Podľa § 56 ods. 3 písm. c) zákona č. 38/1993 Z. z. zakázal pokračovať v porušovaní základného práva alebo slobody.“

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 1 ústavy nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru má každý právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne

poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

6. Jedným zo základných znakov ústavnej sťažnosti ako prostriedku ochrany ústavou a dohovorom zaručených práv a slobôd je jej subsidiarita. Ústavnú sťažnosť možno podať len vtedy, keď boli pred jej podaním vyčerpané všetky prostriedky, ktoré zákon na ochranu práva poskytuje. Takým prostriedkom sa podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozumie riadny opravný prostriedok, mimoriadny opravný prostriedok a iný právny prostriedok, s uplatnením ktorého je spojené začatie súdneho, správneho alebo iného právneho konania; v prípade ich nevyčerpania je ústavná sťažnosť neprípustná.

7. Sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom špecializovaného trestného súdu. Podstatou jeho námietok boli tvrdenia, že v jeho trestnej veci rozhoduje sudca špecializovaného trestného súdu, ktorý nebol kreovaný ústavne konformným spôsobom. Tieto tvrdenia odvodil od toho, že nálezom ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 17/08 z 20. mája 2009, ktorý bol uverejnený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky 17. júla 2009, bol vyslovený nesúlad podstatnej časti zákona č. 458/2003 Z. z. o zriadení Špeciálneho súdu a Úradu špeciálnej prokuratúry a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov s príslušnými článkami ústavy a medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, v dôsledku čoho prestal existovať špeciálny súd, ktorý jeho trestnú vec prerokovával, pričom na jeho rozhodovaciu činnosť kontinuálne nadviazal špecializovaný trestný súd na základe zákona č. 291/2009 Z. z. Sťažovateľ teda namietal, že vo veci konajúci sudca špecializovaného trestného súdu nebol pridelený na tento súd súdnou radou tak, ako by si to vyžadoval čl. 141a ods. 4 písm. a) a b) ústavy a § 11 a nasl. zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ale že svoju právomoc začal uplatňovať len na základe zákona č. 291/2009 Z. z. Na túto skutočnosť sťažovateľ upozornil aj špecializovaný trestný súd na hlavnom pojednávaní 16. septembra 2009, avšak tento uznesením návrh na zrušenie termínu hlavného pojednávania zamietol, hlavné pojednávanie otvoril, pokračoval v jeho vedení a následne opatrením neprerušil trestné stíhanie (na návrh sťažovateľa) a odročil hlavné pojednávanie na 9. a 19. október 2009. Tým podľa jeho názoru došlo k porušeniu

jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktoré môže odstrániť už len ústavný súd.

8. Ústavný súd je však na rozdiel od sťažovateľa toho názoru, že uvedená námietka zakladá tak odvolací dôvod [§ 316 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku], ale aj dovolací dôvod [§ 371 ods. 1 písm. a) a b) Trestného poriadku]. Pokiaľ sa za tejto situácie sťažovateľ pred podaním ústavnej sťažnosti nedomáhal svojho práva (ani sa zatiaľ nemohol) na odvolacom a dovolacom súde, nevyčerpal všetky procesné prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho práva poskytuje, a jeho ústavná sťažnosť je teda neprípustná podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (m. m. I. ÚS 332/09).

9. Z uvedeného dôvodu bola sťažnosť bez ústneho pojednávania a bez prítomnosti účastníkov odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. júna 2010